

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Rýznarovou (dříve Radkovou) ve věci

žalobce: **L. P.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Píškem
sídlem ČSA 23/10, 785 01 Šternberk

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2023, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2023, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** žalobci zaplatit k rukám advokáta JUDr. Miroslava Píška náhradu nákladů řízení ve výši 17 729 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Spornými otázkami v posuzované věci bylo, jestli napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné a jestli správní orgány zjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly pochybnosti, konkrétně jestli žalobce způsobil drobné zranění bývalé manželce a dceři a jestli přitom správní orgány zohlednily všechny okolnosti věci.
2. Žalovaný **napadeným rozhodnutím** zamítl odvolání žalobce a potvrdil výroky IV, V, VI, VII a VIII rozhodnutí Městského úřadu Šternberk (dále jen „městský úřad“) z 12. 5. 2023, č. j. X. Městský úřad výrokem IV a V uznal žalobce vinným z přestupků proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o některých přestupcích“).

3. Žalobce se měl prvního přestupku dopustit tím, že 13. 11. 2022 kolem 19:15 h ve X na ulici X na dvoře rodinného domu po předchozí partnerské hádce uchopil jeho bývalou manželku M. P. (dále jen „manželka“) za pravou ruku, silně ji stisknul a tahal za ni, čímž jí způsobil drobné zranění – hematoma na hřbetu pravé ruky, který si vyžádal jednorázové ošetření v nemocnici ve Šternberku. Žalobce tímto jednáním způsobil Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky škodu ve výši 1 772 Kč, která vznikla ošetřením manželky.
4. Druhého přestupku se žalobce měl dopustit tím, že 18. 10. 2022 kolem 17:10 h na adrese X ve X v rodinném domě fyzicky napadl jeho mladistvou dceru M. P. (dále jen „dcera“) – uchopil ji za obě zápěstí, kroutil s nimi a tím ji odtáhnul od boku, čímž jí způsobil drobné zranění – zhmoždění obou zápěstí, které si dcera nechala ošetřit v nemocnici ve Šternberku. Tímto jednáním žalobce vznikla Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky škoda v přesně nezjištěné výši.
5. Městský úřad uložil žalobci pokutu 3 000 Kč, povinnost nahradit náklady správního řízení v paušální výši 1 000 Kč a povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky škodu 1 772 Kč.
6. **Městský úřad v rozhodnutí** z 12. 5. 2023 zjistil spáchání přestupků z výpovědi manželky a dcery žalobce, z fotodokumentace zranění a lékařských zpráv o ošetření bezprostředně po incidentu.
7. **Žalovaný v napadeném rozhodnutí** shledal naplnění všech formálních znaků i materiálního znaku, správnou kvalifikaci přestupků a zjištění skutkového stavu tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Přítěžující okolností bylo, že se žalobce dopustil přestupku na ženách, přičemž jedna z nich byla nezletilá, spáchal více přestupků a ublížení na zdraví u manželky a dcery vzniklo jako násilné a agresivní řešení rozepří mezi manžely. Žalovaný nesouhlasil s odvolací námitkou žalobce, že se městský úřad nevypořádal s jeho tvrzeními o nevině. Městský úřad zohlednil všechny důkazy i výpovědi žalobce. Důkazy v neprospěch žalobce převažovaly nejen četností, ale i kvalitou a věrohodností. O přestupcích existoval dostatek důkazů. Užití zásady *in dubio pro reo* nebylo namístě. Žalovaný neměl pochyby o věrohodnosti svědeckých výpovědí manželky a dcery žalobce. Samotná skutečnost, že manželé jsou v rozvodovém řízení, není dostatečným důvodem pro zpochybnění výpovědí svědkyň. Popisu událostí, tak jak ho učinily manželka a dcera žalobce, odpovídaly jak lékařské zprávy datované bezprostředně po incidentu, tak připojené fotografie jednotlivých zranění manželky a dcery žalobce. Lékařské zprávy a fotografie jsou sice důkazy s nižší důkazní hodnotou co do jejich přímosti a absence datování fotografií, ale pouze při hodnocení každého důkazu zvlášť. Při hodnocení vzájemné provázanosti zde byl řetězec důkazů o vině žalobce. Lékařská zpráva vydaná osm dní po útoku žalobce popisující, že předloktí dcery žalobce je bez hematomů, nebolestivé a hybnost bez omezení, nepochybňuje vinu žalobce.
8. **Žalobce v žalobě** namítal nesprávnou kvalifikaci jednání žalobce a nezákonné zjištění skutkového stavu. Svědecké výpovědi manželky a dcery žalobce jsou nevěrohodné. Manželka žalobce zneužila partnerské hádky k vylepšení své pozice v nadcházejícím rozvodovém řízení. K tomu také navedla společnou dceru. Zranění spočívalo pouze v mírně zarudlém zápěstí a nebyl důvod vyhledávat lékařskou pomoc. Zarudnutí mohlo být způsobeno mnoha jinými způsoby než napadením žalobce, jako například stlačením zápěstí těsně před vyšetřením. Veškeré další symptomy vycházejí pouze ze sdělení poškozených a nebyly ošetřujícími lékaři objektivně zjištěny. Spáchání přestupku nevyplývá z lékařských

zpráv ani fotografií. Jediným důkazem o spáchání přestupku byly výpovědi manželky a dcery žalobce. Žádné další podpůrné důkazy neukazují na vinu žalobce.

9. Žalobce má s manželkou napjaté vztahy a jejich partnerský vztah se rozpadl. Primárním účelem svědectví manželky bylo poškodit pověst žalobce a jeho postavení v budoucím rozvodovém řízení. Manželka navádí dceru proti žalobci. Ačkoliv žalovaný nepovažoval rozvodové řízení za dostatečný důvod pro zpochybnění výpovědi svědkyň, jedná se o zásadní okolnost a žalovaný ji nevypořádal dostatečným způsobem. Není neobvyklé, že jeden z partnerů po ukončení vztahu druhého neoprávněně osočí z násilí, přičemž zneužití dětí a jejich navedení proti druhému z rodičů za tímto účelem je taktéž časté. Proto námitka žalobce měla relevanci a jsou zde důvodné pochybnosti o pravdivosti tvrzení poškozených. Je zde opodstatněné podezření, že si poškozené tyto skutečnosti účelově vymýšlejí. Fotografie o zranění mají nulovou vypovídací hodnotu a mohly být jednoduše vyrobeny. Žalobce nemá jak prokázat, že k napadení nedošlo. Negativní skutečnosti nelze prokazovat. Poškozené si mohly samy stlačit zápěstí, takto vzniklé začervenání vyfotit a vyhledat se „zraněním“ lékařské ošetření. Z lékařské zprávy s popisem zranění jako „diskrétní otok a zarudnutí bez hematomů, pohyby v zápěstí nebolestivé a bez omezení“, nelze vyčíst, že došlo k incidentu tak, jak ho poškozené popsaly. Mírný otok a zarudnutí v zápěstí jsou natolik mírná zranění, že si je poškozené mohly způsobit samy. Nelze dospět k závěru, že manželka žalobce nevyvolala správní řízení jako mstu žalobci.
10. Proti vině žalobce svědčí skutečnost, že v minulosti nebyl nikdy trestán za jakýkoliv přestupek či trestný čin obdobného charakteru. Výpovědi žalobce jsou konstantní, od počátku vinu odmítá a od své verze událostí se nikdy neodchýlil. Incidentu nebyli přítomni žádní další svědci. Naopak zde existuje negativní vztah manželky k žalobci. Verze předložené manželkou žalobce a žalobcem mají stejnou relevanci.
11. Žalovaný se s těmito námitkami dostatečně nezabýval, s pochybnostmi se nevypořádal a nepřihlédl ke konstantním výpovědím žalobce, který jakékoliv fyzické násilí vůči poškozeným odmítal. Správní orgány nezjistily úplně a správně skutkový stav a přihlédly selektivně k určitým skutečnostem, které tvrdily manželka a dcera žalobce. Myšlenkové závěry o pravdivosti či nepravdivosti důkazů nesmí představovat akt libovůle správního orgánu, jak se stalo, a nesmí být ani věcí pouhého osobního dojmu či obecné úvahy. Vnitřní přesvědčení o nepravdivosti či nevěrohodnosti svědecké výpovědi je výsledkem logického myšlenkového postupu, který vychází z posouzení objektivních skutečností vnějšího světa (skutkových okolností) zjištěných v konkrétní projednávané věci jako například z rozporů ve výpovědi svědka, rozporů mezi výpovědí svědka a jinými provedenými důkazy, ze způsobu výpovědi, z osobního (nikoliv z obecně postulovaného) vztahu k věci nebo osobám zúčastněným na řízení (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2305/2009). Nelze se spokojit pouze s pravděpodobnou verzí příběhu a je namístě zvážit uplatnění zásady *in dubio pro reo*, pokud jsou zde rovnocenné verze příběhu.
12. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** shrnul, že kvalifikace přestupku byla v souladu se zákonem o některých přestupcích a žalobní námitka byla obecná.
13. Žalovaný neshledal žádnou pochybnost o věrohodnosti výpovědí dcery a manželky žalobce. Jejich svědecké výpovědi se shodovaly a byly podpořené lékařskými zprávami a fotografiemi. Žalovaný nebagatelizuje skutečnost, že manželka a dcera žalobce po napadení vyhledaly lékařskou pomoc; i kdyby vyhledaly lékařskou pomoc jen proto, aby měly důkaz

o svém zranění, nezabavilo by to žalobce viny. Variantu, že si dcera a manželka žalobce způsobily zranění samy, žalovaný považoval za absurdní a vyloučil ji.

14. Je irelevantní, že jsou vztahy mezi aktéry napjaté kvůli rozpadu manželství žalobce a jeho manželky. Tato skutečnost není dostatečný důvod pro zpochybnění svědeckých výpovědí manželky a dcery žalobce. Podle žalobce jde o zásadní okolnost a není neobvyklé, že jeden z partnerů po ukončení vztahu druhého neoprávněně osočí z násilí. Žalovaný to nepopírá, samotné násilí se u rozpadu partnerských vztahů objevuje. Podle žalovaného tuto skutečnost nelze zohlednit v žádném směru, a to především s ohledem na to, že přestupkové řízení se vedlo o konkrétním jednání žalobce, na jehož spáchání nemohlo mít vliv to, co se běžně děje. Žalovaný odmítl spekulace žalobce o tom, že jeho manželka navedla jejich dceru, aby svědčila proti žalobci. V řízení nebyla prokázána a ani nic nenásvědčovalo verzi, že účelem svědectví manželky žalobce bylo poškodit žalobcovu pověst a jeho postavení v rozvodovém řízení, a že celé přestupkové řízení iniciovala manželka žalobce jako mstu žalobci. Okolnost, že žalobce nebyl dosud trestán za jakýkoliv přestupek nebo trestný čin obdobného charakteru, nemá vliv na posouzení viny žalobce. Vinu žalobce nemůže vyvrátit bez dalších důkazů ani skutečnost, že konstantně odmítal svou vinu. Lze souhlasit se žalobcem v tom, že existují dvě verze – žalobcova, který svou vinu odmítá, ale tato verze není podložena žádným důkazem, a dále verze manželky a dcery žalobce, pro kterou svědčí důkazy (lékařské zprávy a fotografie zranění). K této verzi se žalovaný přiklonil.
15. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
16. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Vadou napadeného rozhodnutí bylo, že se nevypořádal se všemi okolnostmi věci, především s tím, že manželé se 6. 6. 2023 rozvedli, hned poté soud projednával spor o vypořádání majetku a následně spor o určení vlastnictví k domu, pro jehož vyřešení bylo právně významné, jestli se žalobce přestupku dopustil. Žalobce na tyto okolnosti poukazoval v odvolání a správním orgánům byly známy od počátku, už z úředního záznamu ze 14. 8. 2022 a mnohých dalších listin (datum zmíněného úředního záznamu předchází spáchání přestupku proto, že Policie ČR se zabývala řadou oznámení, která podávali žalobce i jeho bývalá manželka).
18. Sporná byla otázka spáchání přestupku proto, že bylo třeba vyjasnit, jestli oznámení a řízení o projednaných přestupcích je součástí procesní taktiky při rozvodu a vypořádání majetku, a to za situace, kdy vyšly najevo další okolnosti věci, které správní orgány blíže neobjasnily.
19. Napadené rozhodnutí není **nepřezkoumatelné**. Rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), tj. důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
20. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v rozsudku

č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímou vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2019. s. 618). Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval všemi námitkami žalobce a všemi rozhodnými skutečnostmi a nosnými důvody rozhodnutí.

21. Spornou otázkou bylo **prokázání skutkového stavu**, tedy jednání vytykaného žalobci – drobné zranění manželky a dcery žalobce.
22. Předmětem řízení nejsou vlastnické a jiné spory mezi manžely. Předmětem řízení jsou pouze přestupky ublížení na zdraví. Je třeba posoudit, jestli bylo prokázáno jednání, které vykazovalo znaky tohoto přestupku, avšak ve všech souvislostech.
23. Před projednáním posuzované věci si zapůjčily spis zdejšího správního soudu zn. 72 A 41/2023 Okresní soud v Olomouci ve věci určení vlastnictví k rodinnému domů žalobce a jeho bývalé manželky, a následně krajský soud ve věci odvolání. Poté si správní soud zapůjčil spis jmenovaných soudů v občanskoprávní věci k objasnění okolností věci, protože obě věci spolu úzce právně souvisí.
24. Správní orgány zjistily skutkový stav pouze z výpovědí manželky a dcery žalobce, z lékařských zpráv o ošetření poranění a fotografií, které předložily poškozené. Obě poškozené popsaly svá zranění, jak je uvedeno ve výroku meritorního rozhodnutí o přestupku. Na fotografiích chybí datum a další identifikace. Lékařská zpráva popisuje objektivní nález jako v popisu přestupku a subjektivní popis poškozených.
25. Z dokazování spisem Okresního soudu v Olomouci sp. zn. 17 C 20/2024 a spisem Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci sp. zn. 69 Co 53/2025 soud zjistil, že okresní a krajský soud si zapůjčily soudní spis o přezkoumání rozhodnutí o přestupku sp. zn. 72 A 41/2023, protože manželka žalobce projednávanými přestupky argumentovala ve svůj prospěch s cílem, aby jí byla žalobcova polovina domu vrácena. Okresní soud v Olomouci rozsudkem z 19. 12. 2024, č. j. 17 C 20/2024-347, žalobu manželky žalobce o určení vlastnického práva zamítl. Z odvolacího spisu krajského soudu vyplývá, že rozvedení manželé pracují v druhé polovině roku 2025 na smíru a dohodě, žalobce si bere úvěr, aby manželce vyplatil poměrnou část ceny nemovitosti a aby manželka vzala zpět žalobu o určení vlastnictví.
26. Výsledek řízení o přestupcích měl mít rozhodující vliv na vrácení daru – poloviny rodinného domu, který manželé společně vybudovali a udržovali. K darování poloviny nemovitosti manželkou žalobci v dávné minulosti (před rekonstrukcí) došlo poté, co si manželka vzala na dům úvěr jako jediná žadatelka při započetí jeho rekonstrukce po koupi. Manželé koupili dům ze společných prostředků a ze společných prostředků ho opravovali. Převod poloviny nemovitosti manželka v občanskoprávním řízení vysvětlovala tím, že jim to doporučil tehdy poradce kvůli získání úvěru.

27. Z citovaných správních a soudních spisů se podává, že manželské hádky probíhaly dlouhodobě (asi deset let – viz č. l. 343 spisu Okresního soudu v Olomouci) a oznámení o podezření ze spáchání přestupku podali oba manželé mnoho. Ze spisů je také patrné, že manželka žalobce jedno z dřívějších oznámení podala bez lékařského ošetření nebo důkazů, ale později po poučení policisty důkazy již obstarávala včetně zvukových nahrávek, které se netýkaly posuzované věci a bývaly dle žalobce nekvalitní a pořízené protiprávně bez jeho souhlasu.
28. Podle soudního spisu ve věci určení vlastnictví k nemovitostem manželka žalobce významně argumentovala shora popsányými přestupky a žalobce v průběhu občanského soudního řízení spáchání přestupků konzistentně odmítal.
29. Podle záznamu o jednání orgánu sociálně právní ochrany dětí (č. l. 302-303 spisu Okresního soudu v Olomouci) z 27. 1. 2023 se žalobcem mu manželka dělá naschvály, například ho křivě obvinila, že jí a dceři způsobil zhmožděnin, ale nebyla to pravda. Manželka znemožnila znalci prohlídku domu kvůli ocenění nemovitostí pro majetkové vypořádání. Nesouhlasí ani čas napadení, protože žalobce přijíždí ze zaměstnání v pozdějším čase, což může doložit výpisem z GPS. V záznamu je uvedeno, že podle OSPOD se jeví, že manželům jde spíše o majetek.
30. Podle výpovědi žalobce bývalá manželka poškozovala společný dům například tím, že přerušila obvod topení a o dům se řádně nestarala. Bývalá manželka vzala o prázdninách 2021 ze skříně domu žalobci úspory ve výši 780 000 Kč (č. l. 230 spisu Okresního soudu v Olomouci). Žalobce odmítal zranění své dcery (č. l. 331 spisu Okresního soudu v Olomouci) a také odmítal fyzický útok vůči své manželce (č. l. 343, č. l. 26 spisu Okresního soudu v Olomouci). Naopak, žalobce manželce zařídil léčbu její chronické autoimunitní nemoci a staral se o ni, což manželka nejdříve popřela a později přiznala (jak je uvedeno v protokolech o jednání Okresního soudu v Olomouci).
31. V posuzované věci nelze připustit, aby přestupkové řízení sloužilo jako účelový nástroj fyzických osob k vyřizování osobních sporů prostřednictvím orgánů veřejné moci a aby případně taková rozhodnutí byla dále zneužívána šikanózním způsobem (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 33 A 27/2017-28, bod 27, nebo rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 72 A 28/2023).
32. Krajský soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí nemohl citované okolnosti pominout a vycházel přitom z § 38 písm. d) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZOP“), podle kterého povaha a závažnost přestupku je dána zejména okolnostmi spáchání přestupku. Soud také vycházel z § 2 odst. 4 správního řádu, podle kterého je třeba, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, a aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
33. Neexistoval žádný přímý důkaz o spáchání projednávaných přestupků a provedené důkazy o vině žalobce byly nižší vypovídací hodnoty. Navíc za situace využití řízení o přestupku (šlo o celou řadu oznámení) pro účely občanskoprávního řízení o vypořádání vlastnictví k rodinnému domu manželkou žalobce, nelze dospět k závěru, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností.

34. Ze soudních spisů okresního a krajského soudu vyplynulo, že svědecké výpovědi manželky žalobce nebyly vždy zcela důvěryhodné, například protože bývalá manželka žalobce popírala, že jí manžel zajistil léčbu autoimunitního onemocnění a později jeho pomoc přiznala. Bývalá manželka žalobce měla vzhledem k podané žalobě na určení vlastnictví ke společně vybudovanému rodinnému domu značnou motivaci užít řízení o přestupku ve svůj prospěch.
35. Přitom svědek je povinen vypovídat pravdu ve správním řízení či při podání vysvětlení (§ 55 odst. 1 správního řádu). V opačném případě se vystavuje postihu za přestupek [srov. zejména § 7 odst. 1 písm. c) bod 2, § 2 odst. 2 písm. e) a f), resp. § 6 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích], příp. trestný čin křivé výpovědi (§ 346 tr. zákoníku).
36. Úvaha správního orgánu, který shledal bez dalšího přitěžující okolnost v tom, že oběti zranění byly ženy, se může jevit jako stranění bývalé manželce žalobce a jejich dceři (předpojatost, předsudky, příp. podjatost) a porušení zásady nestrannosti. Skutečnost, že poškozenou měla být žena, sama o sobě bez dalších okolností věci nebo důvodů neobstojí. Muž může být také obětí jednání ženy.
37. Okolnosti jednání, z něhož byl žalobce obviněn, mohou snížit nebezpečnosti jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy a mohou být okolností, která vyloučí odpovědnost žalobce za jinak protiprávní jednání. Mezi tyto okolnosti patří pohnutka, míra zavinění, okolnosti spáchání, způsob provedení a následky, osoba pachatele, osoba poškozené apod. Správní orgány jsou povinny tyto okolnosti posuzovat v každém konkrétním případě a nelze vyslovovat paušální závěry (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 81/2018-18, bod 20).
38. Je nezbytné, aby byly veškeré zásadní pochybnosti odstraněny, a to zejména pokud se jedná o přestupkové řízení, ve kterém se analogicky uplatňují trestněprávní zásady presumpce neviny a zásada *in dubio pro reo* neboli v pochybnostech ve prospěch obviněného (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 2/2005-62). Je třeba uvážit, jestli nevyšly najevo žádné takové okolnosti, které by zpochybňovaly věrohodnost provedených a použitých důkazů usvědčujících žalobce z popsání přestupku. Otázka viny žalobce nebyla postavena najisto. Skutkový stav nebyl zjištěn v nezbytném rozsahu a o průběhu posuzovaného skutku vyvstaly rozumné pochybnosti. Ty mohly aktivovat povinnost správního orgánu postupovat podle zásady *in dubio pro reo*. Trestní judikatura zdůrazňuje, že použití této zásady přichází v úvahu tehdy, jestliže pochybnosti, které v řízení vznikly o nějaké skutkové otázce, trvají i po provedení a zhodnocení všech dostupných důkazů. K uplatnění této zásady je však možné přistoupit teprve za situace, kdy není možné se jednoznačně přiklonit k žádné skupině odporujících si důkazů (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 109/2012-26). Použití zásady *in dubio pro reo* není namístě, pokud správní orgány vycházejí z navzájem se podporujících důkazů, osvědčujících, že se skutek skutečně stal způsobem popsáním ve výroku rozhodnutí.
39. Z principu presumpce neviny kromě pravidla, podle něhož musí být obviněnému vina prokázána, plyne rovněž pravidlo *in dubio pro reo*, dle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného (nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2142/11).
40. Závěrem soud shrnuje, že za daného stavu dokazování nebylo postaveno najisto, že se žalobce projednaných přestupků dopustil.

41. Je na dalším postupu správních orgánů, jestli při zjišťování skutkového stavu nahlédnou do spisů Okresního soudu v Olomouci zn. 17 C 20/2024 a do spisu zdejšího soudu zn. 69 Co 53/2025.
42. Je na žalobci, na poškozených a na správních orgánech, jestli při smírném vypořádání majetku po rozvodu s ohledem na všechny okolnosti věci dospějí ke smírnému řešení i v řízení o přestupku (§ 5 správního řádu a zpětvzetí návrhu bývalou manželkou žalobce, resp. odklon – narovnání podle § 87 ZOP s uznáním viny, bez zápisu do evidence přestupků a následného zahlazení apod.).
43. Soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, protože mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Žalovaný je právním názorem soudu vázán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. Žalovaný v dalším řízení provede dokazování tak, aby o skutkovém stavu nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, případně bude postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro reo* nebo zvolí jiný postup dle svého uvážení (smírné řešení věci, nové posouzení materiálního znaku přestupku apod.).
44. Soud přiznal úspěšnému žalobci podle § 60 odst. 1 s. ř. s. náhradu nákladů řízení za tři úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024]. Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši dvakrát 3 100 Kč, tj. 6 200 Kč [§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši dvakrát 300 Kč, tj. 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za účast u soudního jednání náleží advokátovi odměna ve výši 4 620 Kč podle § 7 odst. 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 a paušální náhrada hotových výdajů 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Soud dále přiznal advokátovi cestovné za cestu z jeho sídla do sídla soudu a zpět (2 x 19 km jízdy dle mapy.cz, tj. celkem 38 km); spotřeba dle technického průkazu je 6 l/100 km; 6 krát 35,80 za 1 l benzínu dle vyhlášky č. 475/2024 Sb. děleno 100 = 2,15 Kč + 5,80 Kč sazba základní náhrady za 1 km jízdy dle stejné vyhlášky = 7,95 krát 38 km = 302 Kč. Za úkony právní služby a cestovné advokátovi náleží 12 173 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát žalobce byl v rozhodném období plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k nákladům řízení 12 173 Kč rovněž částka, která odpovídá sazbě daně 21 % a která činí 2 556 Kč. Soud přiznal úspěšnému žalobci dále náhradu zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč. Celkem je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám advokáta náklady řízení ve výši 17 729 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. října 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně